

et saadant Jyr kan komme i Brug, var det henfigtsmæssigt snart at begynde derpaa. Jeg stiller altsaa mit Haab til Fremtiden, naar jeg for dette Aar gaar ind paa Regtelsen. Der er dernæst nogle Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremkom med til mig — det er ogsaa omtalt i Udvalgets Betænkning — nemlig med Hensyn til, at Udgifterne til Kontorpersonalet ere satte som extraordinære, Dette er vel gjort efter Overenskomst, men det vil falde meget vanskeligt at faae denne extraordinære Udgift nedsat. Naturligvis vil jeg forsøge, hvad jeg kan gøre; men jeg tvivler om, at der vil kunne ske nogen betydelig Nedsættelse næste Aar. Hvad der navnlig er nødvendigt, er, at de ældre, faste Skrivere, der ere ansatte under gunstigere Vilkaar end de yngre, forsvinde; men da man naturligvis ikke vil jage gamle, veltjente Folk bort, vil det som sagt tage nogen Tid, inden der i nogen særlig Grad vil ske Nedsættelse. — Den ærede Ordfører talte saa om Bogtrykkerarbejde ved Søofficersskolen. Nu forklarede den ærede Ordfører, hvad han mente dermed; thi jeg forstod det ikke saa ganske rigtig før. Der staar saaledes i Betænkningen, at Udvalget maa finde det rigtigst, at Søofficersskolens Trykningsarbejder behandles efter de almindelige Regler, som anvendes med Hensyn til Marineministeriets Tryksager. Men paa Marineministeriets Tryksager anvendes der samme Regler som paa andre Ministeriers Tryksager; man har Kontrakt med Bogtrykker Schulz om at trykke til en bestemt Pris, men det er ogsaa Forudsætningen, at det er aldeles bestemt Tryk; og det kunde dog ikke være Meningen, at man skulde kunne bære sig ad paa denne Maade med Bøger af teknisk Indhold. Nu ser jeg, at det ærede Udvalg mener, at man skulde stille det til Nøtation mellem Bogtrykkerne. Det vil jeg ikke sige Noget imod; men jeg tror, at naar man henvender sig til et saa honorabelt Firma som Thieles Bogtrykkeri, vil man kunne vente at faae det gjort paa Betingelser, som man kan være tjent med. Med Hensyn til Opmaalingerne mente den ærede Ordfører, at man maatte se at komme ned til en mindre Sum. Den ærede Ordfører maa imidlertid erindre, at den større Del af Opmaalingsudgifterne anvendes — som det er sset i de senere Aar — til Opmaalinger alene i militær Retning. Foruden at foretage de almindelige Opmaalinger, som finde Sted af rent nautisk Interesse, er det ogsaa af stor Vigtighed at vore egne Fjandene kjendes saa nøie som muligt af vore egne Officerer, og at man lærer saameget som muligt at blive uafhængig af de tilstedeværende Sømærker, saa at man i Krigstilfælde kan inddrage dem.

Dertil behøves der imidlertid et ganske overordentligt nøie Kjenndskab til Fjandene, og det er saadanne Opmaalinger, som i de senere Aar have fundet Sted, og som jeg ikke tror, at det er rigtigst at indskrænke. Hvad der derefter bliver tilbage til Opmaalinger er ikke meget, nemlig kun nogle Steder i Simsfjorden og i Fjandene omkring Hirtsholmene. Selv naar disse Opmaalinger ere udførte, vil der dog endnu være Noget tilbage at gøre, thi en saadan Ting som Opmaalinger af et Fjand bliver man i Grunden aldrig færdig med, idet der bestandig forekommer Forandringer, ligesom ogsaa Fordringerne til Opmaalingerne stige. Jeg tror derfor ikke, at jeg tør love Noget i denne Retning; men selv om man nu ogsaa kunde spare nogle Tusinde Kroner paa en saadan Opmaalinger, havde dette dog ikke stort at sige. Naar den ærede Ordfører, da han omtalte Tordenstjold, brugte det Udtryk, at man havde gjort Fædrelandets Velfærd afhængigt af, at vi fik et Helgoland istedetfor et Tordenstjold, da kan denne Udtalelse ikke være rettet til mig, idet jeg ganske vist bestemt kæmpede for Helgoland. Jeg har aldrig nedsat Tordenstjold. Forøvrigt vil jeg sige, at den korte Svingningstid, som der var Tale om, er ingen heldig Egenstabs ved Tordenstjold; men jeg har selv min Part i dette Fæltøj, og jeg skal ikke sige noget Ondt om det. Naar man erindrer, hvoreledes man ifjor eller iforfjor, hvornaar det nu var, udtalte den Mening, at Helgoland var et saa forstræffeligt Skib, da staar det i en underlig Modsatning dertil, naar man nu mener, at Tordenstjold er et saa overordenlig godt Skib. Jeg tror nok, at der er noget Ensidigt ved begge disse to Meninger, thi naar det kommer til Stykket, saa er der vistnok gode Egenstaber ved Tordenstjold, som Helgoland ikke har, medens paa den anden Side Helgoland har gode Egenstaber, som ikke findes hos Tordenstjold. — Naar jeg nu gaar over til § 26, gjør det mig ondt at maatte sige, at den skjønne Enighed, som er opnaaet mellem det ærede Udvalg og mig paa §§ 22 og 23, saa temmelig synes at være bristet. For det Første kan jeg paa ingen Maade være fornøjet med den Totalsum, hvortil Bevillingen er bleven nedsat. Der var forlangt omtrent 4 Millioner Kr., hvilken Sum er foreslaaet nedsat til lidt over 1,300,000 Kr. Disse Udgifter have jo i en Række af Aar udgjort mellem 1,900,000 og 2 Millioner Kr. Nu veed jeg meget vel, at det ikke er noget Normalbudget, men naar man i en Række Aar har givet henved 2 Millioner Kr. til saakaldte „andre og overordentlige Udgifter“ ved Krigsvæsenet, saa forekommer det mig dog, at der maa være